Vauamī mūdi estote: auste malū
cogitacoīm viaꝝ ab oc̄ul' meis.
Nō em̄ aut scīptura. bī mūdo cor
pe: ꝫ bī mūdo corde. qm̄ ipi deū
vidēbūt. Et ne quis putaret curā
carnis esse sili· resecandā adiūg.
Clauacrū ecīa corpi cū infirmitate
nēcitaꝫ cogit. nīme deneget: si
at sīt nīmure de ꝯsilio medicine:
ita ut ecīa si nolit. īuente ꝑposito
faciat qđ faciendū est p salute.
Hi aut̄ velut et forte non expedit.
sue cupiditati non obediatur.

De medicina corpali nō dene
ganda: lxxiij. Capitulū.

Et sentēa ūbis aplīs vide
tur ꝛdere ꝛe. q carnis curā
fieri phibēt i desideriis: i nēcita
te vō non phibēt. Multū em̄ ī
est: inter nēcitatē et cupiditatē.
Nā qđ ex nēcitate est. vtile ē: qđ
aut̄ ex cupiditate est. vicīū est.
Sūt aī quidā. qui dicūt religio
nō cōpetere corpalē medicinā:
ꝫ si diligēt attenderēt ipi recog
noscerent. quia hoc qđ maducā
mus et bibim9. ꝙ vestibꝰ opim̄.
et frīs rebꝰ ad nēcitatē vtim̄:
corpalis medicina est. Sciat q̄
sine nīmure: de ꝯsilio medicine.

De nēcitati non cupiditati
obtēperandū est. lxxv. Cap̄.

Et bene aut ut nolēs i nēci
tate cogat̄: volēs ex cupi
ditate rep̄mat̄: quia nēcitati q̄
dem. nō cupiditati obediendū e.
Nā alīq̄n ecīa si noceat: ꝓfesse
credit qđ deleāt. Ette ꝗre hō sine
cupiditati obedire nō debet: qā
sepe sic sua cupiditate deceptit̄.
ut credat sibi id ꝓfesse qđ nocet.
Sic fallit homēs mala cupiditas:
sic simulat esse bonū qđ malū e:
atiꝫ pmoſu qđ bonū est. Ette
quare adeo dampnāt sacre scp̄
ture cupiditatē et carnalē delcā
tionē: qā videlicet ad mortē tra
hūt. homēs. dū ipi nesciūt. Aliq̄
Aliq̄n ecīa si noceat: ꝓdesse cre
ditur. qđ deleāt. De rep̄menda
carnis ꝙcupiscētia. lxvi.c.

Sed ūrta apli vocē. oportet
nos a carnalibꝫ desideriis ab
stinere: q̄ militāt adūs aiam.
Caro quippe ꝙcupiscit aduersus
spm̄. Hz p disciplinā spūs: est ꝑ
rep̄menda ꝙcupīa carnis. Hz sūt
quidā qui rigorē spē: alij q̄ mol
licē carnis sūpza modū sectant̄.
Illi dū spūalitat̄ vnē appetunt:
aliq̄n cū vicīis carnē extinguūt.
Hz sciendū. qz vtrūs si modū nō hz:
i vicīū vtitur. Illi vō qui cīl inter
volūt viuere: cū carnis cura stu
dent et ꝓua desideria nutrire. Po
nēdꝰ est igit̄ vtriusꝫ modꝰ: et to
ēdi sūt illi facē. qđ faciendū est
p salute: hij vō rep̄mēdi sūt. ne
faciāt qđ carnaliē ꝙcupiscunt.
Saluq̄ quidē corpis ad seruiendū
deo seruāda est: cupiditas vero
carnis extinguenda. Et quia de
manifesta infirmitate locutus est:
de latenti dolore subiūgit dicens.
Denīq̄ si latens est dolor i cor
pe: famulo dei dicēti. quid sibi do
leat. sine dubitacōe credatur.

Quibꝰ credendū sit. lxvj.c.

Vbi em̄ credēdus est: q̄ bom
oīes et gūsacio scā familī
dei esse ꝙmēdant. Non em̄ ex ore
hoīm ꝙgnoscit̄ veritas ul' falsi
tas: ꝫ a fructibꝫ eoꝝ ꝙgnoscetis
eos aut dīns. Non sūt fallaces nō
sūt duplices: nō sūt ex illis. qui
in corde et corde locuti sūt falsa. fa
muli dei quales sūt i corde oīe: ta
les sūt in corde. Bona vita. fidē
dat ūbis. q̄ala vita: ipam̄ vei
tatē facit esse ambiguam. Sine
dubitacōe q̄ credant̄: qui sine
dubitacōe sūt boni. Sīc alio
mō. Si latens est dolor i corpore.
famulo dei dicēti. quid sibi dole
at: qui sine dubitacōe sūt boni.
credatur. Si famulꝰ em̄ dei timet
offendē deū. nō solū i ope: ꝫ ecīa
i ꝙmone vias suas custodit ut nō
delinq̄t in līgua sua. Tales nos
exhibere debem9: ut quidq̄ dice
rim9 sine dubitacōe credat̄ nob.
Vita debz ꝙmēdare ꝙmonēt: et bo
na opa testimoniū phibere vītuti:
sicut nr̄ saluator de se dicit. Si mi
nō creditis: ul' opibꝰ credite. Opa
iquit q̄ ego facio: testimoniū phi
bent de me. Multi em̄ sūt quibꝰ
nō credit: ecīa si veriū dicāt. Cūr:
Quia aut mali sūt: aī suspicōe
habent̄ ne sint mali. Hz vita nā
si sīt suspicacone cepit esse bona:
mor verba nra sine dubitacōe
credent̄ vera. Quīto quisq̄ mm
bonꝰ est: tāto minꝰ credit. Quīto
cepit esse religiosior: tāto verbis
eius maior fides ꝓstat̄. Et quia
ifirmitatē nēcitus aliq̄to appet
ea q̄ sibimēt sūt noxia: ideo subiū
git. Hz tñ vtrūs sanādo illi dolo
ri qđ deleāt expediat: si non est
certū. medicꝰ consolatur. // De
cōsilio medica requirēdo i mſ
nitate. lxvij. Caplm.

Credendū est cor ūbis. nr̄ tñ
stati acquiescendū est cor
desideriis: nā et famulos dei tēp
tant illicita desideria: q̄n si nō est
certū. medicꝰ cōsulat̄. Cruciat̄
ille: qui de incerto scīat certū. Si
minū si medicor ꝙsilia ꝙmunis:
cū aplīs paulū ꝙsilio medicine
vsū fuisse legam9. Nā ꝑ eplām
suā timotheo ꝓcipit dicens. Noli
duo vino vtere ꝓpt̄ stomachū:
et frequentes tuas infirmitates. A
rigore q̄ abstinēcie. discretꝰ ma
gister discipulū tēpat: ne scilicet
frequentibꝰ passionibꝰ fractus. a
fructu bone ꝓdicacionis elāg
uescat. Bonū quippe erat. ut dis
cipulꝰ scīs. ex infirmitate firm
itatē redderet: ꝫ vtiq̄ esse ꝓuide
bat aplīs: si vsu medicine ali
q̄tulū qualescens. aliox nāb
lucrificaret. Et diuīs āt bonis:
vtiora eligēda sūt. Hac autem
auxīte fulti. ad hoc mediana cor
palem queri debem9: ut inde ma
iorē firmū dīno referam9. Deinde
sequit̄ Cregz cant ad balnea.
sive quocūq̄ ire nec̄e fuit: ming
q̄ duo uel tres. Et ille qui hz alioꝰ
cui nēcitate: cū quibꝰ ꝓpositus
iusserit. ire debz. De vita bona
acquirenda ꝓpter nos et bona
fama ꝓpter alios. lxvij.c.

Plouidem9 bona aut aplīs.
nō solū coram deo: ꝫ ecīa coram
oībz hoīnibz. ꝓpt̄ nos q̄scientia
bona sufficat nobis: ꝓpter alios
fama nr̄a nō pollui ꝫ pollere
debet i nobis. Qui fidē cōscīēcie
sue. negligit famā suā: crudelis
est. Marime i loco isto positus:
de quo dicat aplīs scribens ad
discipulū. Curta omēs: bonoꝝ
opm̄ tenīm pbe exemplū. Ruri
sus alibi ait. Spectaculū fīt sum9
mūdo: et angelis et hoībz. Cui
nos amāt: querūt quid laudent
i nobis. Cui nos odīt: detrahūt
nobis. Nos āt i vtroq̄ medio cō
stituti. adiuuāte dīno deo nostro.
et vītā nrām̄ et famā nostrā.
sic custodire debem9: ut non eru
bescant de nobis laudatores. et
mēdaces detractores. Simul ergo
ire debēt duo ul' tres: et ꝓpt̄ sola
cīū. et ꝓpt̄ bone vite testimoniū.
Vñ et salomō aut. Ve soli: quia
si ceciderit nō hz sublevātē. Si
fuerīt duo: foueb̄it̄ mutuo. Vñ
āt ait. cū quibꝰ ꝓpositꝰ iusseīt ire
debet: sīz ut a prelato puideat̄
securitas ꝑsone: et a subiecto fue
tur vtus obedīe. Hc̄. Et rotācū
cura sive pg egritudinē reficien
dorū. sine aliqua ībecillitate. ecc̄
sive febribus laborāciū. vm̄ ali
cui debz iungi: ut ꝑ de cellario
petat. qđ cuiaz opꝰ esse ꝑsperit.
De cura adhibenda circa